

Våta drömmar för båtfolk

JORMA RAUTAPÄÄ

Segel och hav Purjeita merellä
Litorale 2004

Båtmanikern kan drägla över fotografier av hundratals båtar, i helhet eller i detalj, i **Jorma Rautapääs** bok *Segel och hav/Purjeita merellä*. Icke-båtmanikern gäspar.

Rautapää har ända sedan 1970-talet haft kameran med sig när han har rört sig på sin egen båt eller i hamnar. Hans fotografieringshobby har växt ut med tiden, och nu tar han bilder systematiskt. Liksom de flesta fotografer tjusas han mest av träbåtar, dessa personliga och intressanta föremål som man är glad att någon annan tar hand om så att man själv hinner segla med sin opersonliga plastbåt.

Själv är jag inte så tänd på bankappsegelingsbåtar – de som alltid kallas "smäckra träskönheter" i tidningarnas bildtexter. Men det finns massor av sådana bil-

der i boken för den som är det.

Rautapää har också hittat många fina detaljer av klassiska motorbåtar, vars perfekt lackerade mahogny glöder med en djup, hypnotisk lyster. Hemma hos mig finns inte en enda möbel som är så fint polerad. Jag skulle aldrig våga röra vid en sådan båt av rädsla för att repa den, än mindre ge mig ut på havet. Hatten av för entusiasterna som viger sitt liv åt denna hyllning till träet.

Min smak riktar mera in sig på båtar med arbets- eller allmogebåtsstuk. För mig har Rautapää samlat bilder på många intressanta båtar speciellt i den norska staden Risør, där det hålls en träbåtsfestival varje år och där arvet efter den store **Colin Archer** lever starkt.

Kappseglingen Sveaborg runt är också ett favoritobjekt.

Den här boken har en lätt amatörmässig touche. Originalen till vissa bilder verkar att ha haft för låg resolution för att tåla

JORMA RAUTAPÄÄ

FOLKLIGT. Allmogebåtar kappseglar i Åbo skärgård på en bild ur boken *Segel och hav*.

att blåsas upp så stort som här. Inte heller (säger en expert som jag har konsulterat) verkar bildbehandlingen inför tryck att ha genomförts professionellt.

Texterna löper parallellt på svenska och finska.

På svenska får vi läsa att det finns ett gammalt ordspråk som säger att ett gammalt skepp seglar bra. På finska står det korrekt att ett vackert skepp gör det. På svenska står det att vissa båtlag deltar i

allmogekappseglingar för att de har sociala anspråk. På finska står det enkelt och sanningsenligt att de gör det för att träffa bekanta.

Språkkontroll är kvalitet.

Inom förlagsbranschen är den här sympatiska boken motsvarigheten till en åländsk skötbåt, inte till det djuplackerade fördäcket på en Chris Craft.

ERIK WAHLSTRÖM
kultur@hbl.fi